

jo muligt, at den foreslaaede Vndring er en Udbeliggjærelse og er heldigere, end Paragrafen i det oprindelige Lovforslag var affattet, men jeg finder Anledning til at udtale, at jeg kunde have ønsket, om Udvalget havde taget lidt mere Hensyn til den Genstilling, der under Sagens første Behandling blev fremsat af min ærede Sidemand til Vensre om den Vanskelighed, der undertiden er ved fra Assuranceelskabernes Side at faae Lov til at udflytte Gaarde af Byen, naar de vare nedbrændte. Naar det nemlig her paabydes, at afbrændte Bygninger, der ligge inde i Byen, altsaa i en kortere Afstand, end den ældre Lov bestemmer under visse Forhold, fra andre Bygninger, skulle ved den nye Opførelse belægges enten med Sten, Tagpap, Spaan eller Sligt, kan det dog tænkes muligt, at flere af disse Eierne kunde have Lyst til at flytte deres Bygninger bort fra den hidtidige Byggeplads, hvis der ikke var Vanskelighed tilstede. Jeg veed jo nok, at Assuranceelskaberne mene at have en lille Smule større Sikkerhed for, at ikke forsællig Udsaaftelse finder Sted fra Eierens Side, naar det ikke er tilladt at flytte Bygningen fra det Sted, hvor den tidligere har ligget, forsaavidt da Assurance-summen skal udbetales, og det er jo Noget, Enhver sætter Pris paa. Men hvor det bevislig godtgjøres, at Ilden er opkommen af en anden Aarsag, være sig enten ved Antændelse fra Nabobygninger, som ere i Brand, eller ved Lynnedslag eller Sligt eller Udsaaftelse af Dnsstab eller Saadant, synes jeg, at det er indlysende, at der i hvert Tilfælde burde være en let Udgang til at flytte Bygningen bort til en anden Plads, naar Eieren ønsker det, ja ikke blot en let Udgang til at gjøre det uden Indvending fra Brandforsikringselskabet, men jeg vil endog sige, at det snarere kunde fortjene, at der blev sat en lille Præmie derpaa. — Om Vndringsforslaget under Nr. 13 til § 6 skal jeg blot sige det, at jeg dog tror, at det er overflødig at bestemme, at disse Skillevægge, der kunne tænkes opførte af Planter eller dobbelte Bræder, skulle være 2" tykke og paa begge Sider rørede og pubse med Kalk. Jeg tror, at i Almindelighed en enkelt Brædevæg, f. Ex. 1 Tomme eller i det Høieste $1\frac{1}{4}$ " tyk, vil være ligesaa tilstrækkelig og gjøre fuldstændig samme Nytte som en tykkere Brædevæg. Det er vel i og for sig en Bestemmelse, der ikke betyder saa forferdelig meget, men den kan dog gjerne paa sine Steder medføre Bekostninger for Folk, der ikke have Raad til at koste mere end høist nødvendigt paa deres Bygninger, og da jeg ikke finder, at Bestemmelsen er til nogen videre Nytte, skal jeg henstille til det ærede Udvalg, om det ikke til 3die Behandling vil stille Forslag, der skulde gaa ud paa Anvendelse af Planter eller

Bræder af 1" eller høist $1\frac{1}{4}$ " Tykkelse. Jeg tror, det vil gjøre affurat samme Nytte. — Med Hensyn til § 11, som Flertallet af Udvalget foreslaaer skal udgaa, skal jeg sige, at jeg der fuldstændig kan tiltræde Flertallets Forslag. Jeg finder ingen Grund til at forbyde Brugen af Petroleumslamper i Udhuse, uagtet jeg vel indrømmer, at det enkelte Steder har voldt og fremdeles vil volde Udebrande, men skal man overhovedet gaa saavidt, at man forbyder Brugen af enhver Ting, hvoraf der kan antages at afstedkomme Stæbe, vil man i mange Henseender komme til at gaa ikke saa ganske kort. Den ærede 1ste Landsthingsmand for 3die Kreds (Strandstov) nævnte under 1ste Behandling, at han selv personlig engang var kommen til at vælte en Petroleumslampe, der nær havde foraarsaget Brand. Det kan jo gjerne være, men fordi et saadant enkelt Uheld kan indtræffe, kan man dog ikke godt regne det for at være, i den Grad betydeligt, at man just skal sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for at sætte en Stopper for Gjentagelse. Der kan jo være mange Tilfælde, hvor der endog paa en rent mærkværdig Maade kan foraarsages Udebrande. Vi læste jo engang i Aviserne, hvorledes en Udebrand var opstaaet ved, at en Mand havde ligget i et Udhus paa Sagt efter Hæven med et Gevær, og Geværret var gaaet af og havde ikke alene faaret ham selv farlig, men ogsaa stukket Gaarden i Brand med det Samme; den Slags Ting kunne ske paa en mærkværdig let Maade, naar der skal være Uheld. — Nu vel, Petroleumslamper kunne være farlige, men jeg tror dog, at de fleste, naar de bruge den Slags Lamper som Lygter i Udhuse, have lavet dem enten af Blik, Messing eller Lignende; Glaslamper til Petroleum ere vistnok sjeldne; i ethvert Tilfælde har jeg aldrig lagt Mærke til, at det skulde være noget saa Almindeligt, og jeg veed ikke af, at man, saaledes som den ærede Ordfører igaar mente, uden videre tager en Medicinflask, holder Petroleum paa og sætter en Bege i og saa gaar med den ud i Stalden. Jeg tror nok, at den ærede Ordfører der har talt en lille Smule raff igaar, ligesom da han under 1ste Behandling talte om Brandsynsmændenes Tilhøjelighed til at blive overfødrede, naar de vare ude paa Brandsyn. Jeg er ialtsald ikke bekendt med nogen af Delene, og jeg vil dog næsten antage, at jeg, om end ikke ligesaa meget som den ærede Ordfører, dog ikke har saa ganske ringe Leilighed til at færdes ude paa Landet. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længere, men kun gjentage min Bøn om, at det vil stemme for Vndringsforslaget af 2 ærede Medlemmer til § 1. Skulde imod min Forventning Flertallet eller Regjeringens Forslag — og jeg kan næsten